

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.08.31.

Tartalom:

Teremtés és anyag

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Drága Jézusom és összes Mennyei Lények, akik most itt vagytok velünk! Köszönjük, hogy itt lehetünk ezek az aszaló, tikkasztó napok után. Eltudtunk jönni ide, hogy töltekezzünk Általatok. Nagyon nagy lépésekkel megyünk most előre a segítségetekkel, a Bennetek való ismerkedésünkkel, hiszen az anyag, a teremtés, az egy olyan téma, amire szinte azt lehet mondani, hogy kimeríthetetlen. Köszönjük, hogy ezekben segítetek bennünket, mivel a másik felünk vagytok és mi nem akarunk Titeket elcsúfítani, hanem Veletek együtt szeretnénk ezt minél teljesebben megérteni. Egy az utunk a tiétekkel és ez egy olyan végtelen öröm, amellyel az ember nehezen tud megbirkózni és be sem tudja őt tölteni. Drága Jézusom! Áldj meg minket és a Te szándékod szerint vezess bennünket. Ámen.

Ámen.

János: Drága Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. augusztus 31. csütörtök napja van és egy hosszabb kánikulai szünet után, bármi nem terveztük, de az égiek úgy döntöttek, hogy legyen. Most ebben a formában tudjuk folytatni a tanulásunkat. Ahogyan Márti megfogalmazta, hogy ismerkedünk az Éggel, Jézussal, az Atyával, Máriával, hogy egyre inkább be tudjuk fogadni Őket a szívünkbe. Olyan távolinak tűnik a legutóbbi időpont, amikor az Örömnünnep alkalmával találkoztunk és Máriával, mint Minden Kezdet Édesanyjával foglalkoztunk, hogy nem csoda, ha az emberből bizonyos dolgok kiesnek, egyes tartalmak elhalványulnak. Éppen ezért én arra gondoltam, hogy a mai nap azzal kezdjük, hogy ezzel kapcsolatban megkérdezem, maradt-e valakiben valamiféle kérdés, valamiféle gondolat, hozzászólás. Megtudja-e fogalmazni valamilyen úton módon, hogy hogyan emlékszik arra, hogy miről beszéltünk ezzel kapcsolatban utoljára.

Kata: Ami az eddigiektől elsődlegesen eltérő, hogy ráláttunk arra és megfogalmaztuk azt, hogy Mária jelentősége legalább akkora erővel bír, mint Jézus jelentősége. Valójában kezdetek óta az Istenségnek más - más minőségében, mint teremtő mindkettő ott van és képezik azt a teremtő egységet, amelyre most ráláttunk és az egységben, egyik a másik nélkül nincs. Mária szellemiségét megfogalmaztuk abban a két szerepben, hogy egyrészt megszüli az Istent, másrészt pedig amit Jézusnál nem tapasztalhatunk, hogy a történelem folyamán megjelenik a teremtett valóságban különböző helyeken, különböző szerepekben és különböző tanításokban. Maria szerepét a szeplőtelen fogantatás területén kívül az angyal tanítás kapcsán, a szűz anyag, a tiszta anyag szellemiségével azonosítottuk, hiszen az Istent csak az Isten tudja megszülni. Ehhez mind azaz isteni minőség szükséges, ami a Valóságot - Valóságból- Valósággal megteremti.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm szépen, gyönyörű volt. Van-e még valakinek.

Márti: Tényleg az történt, hogy kiteljesedett Mária szellemisége, Mária megismerése. Elég nehezen értettem meg, de hála Istennek, az égiek segítségével eljutottam odáig, hogy be tudtam fogadni azt, hogy Mária, mint szűz anyag, mint befogadó, létező. Tehát Mária nélkül teremtés nincsen.

János: Ez egy nagyon-nagyon fontos mondat, ami azt veti fel, hogy meg tudjuk e fogalmazni azt, hogy a korábbi Máriaképünkhöz viszonyítva, miben változott ez az új Mária tartalom. De természetesen a lényegét tekintve.

A. Kati: Eddig csak Jézus születésére vonatkozott, most pedig az egész teremtésre.

János: Gyönyörű, ennél szebben szerintem nincs ember, aki megfogalmazta volna. Tehát eddig csak Jézus földi születését tekintve jelenik meg Mária, most meg a teremtéssel kapcsolatban. Tehát kezdettől fogva jelen van Mária a létezésnek minden vonatkozásában.

Timi: Nekem nagyon sokat segített, mert nem igazán voltam jóba ezzel a Mária dologgal soha. Végül is miért ilyen fontos Mária? A hagyományos képem szerint ő volt az, akinek az volt a szerepe, hogy megszüljön Jézus. Tehát Jézus volt a fontos, Mária pedig tette a dolgát. Nekem ez most abban segített, mert volt egy férfi istenképem, mivel az Atyát, atyaként szoktuk aposztrofálni. Igaz ettől már el vonatkoztattunk, de a gyökereinkben, amit én megtanultam ott az van, hogy van az Atya-isten és Anya-isten meg nem volt. Én, aki nő vagyok nekem ez most sokat segített, hogy nem egy férfiközpontú világról van szó, hanem itt az Anyának is éppen olyan fontos szerepe van, mint az Atyának, merthogy nem is lenne teremtés Nélküle.

János: Ez lett megfogalmazva abban a mondatban, hogy: *a teremtés magán hordozza a Teremtő keze nyomát*. Amit el tudunk mondani a teremtésről, azt a Teremtőről mondjuk el.

Kata: Az angyal tanít a fény-anyagról, a szűz-anyagról, a tiszta-anyagról, ami Mária szellemi megjelenéséhez köthető.

János: Igen. Még egy vonatkozásban talán érdemes lenne megfogalmazni. Megjelenik az Atya, mint teremtő, Mária pedig, mint a szűz (érintetlen) anyag

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

vonatkozásában, mint befogadó. Ez a teremtő, befogadó atya és anya minőség ahogy a természetben jelen van, úgy az Istenben is jelen van. Méghozzá oly módon, hogy ezzel Mária nem minősül istennek, mégis az Isten Máriaként is megjelenik a teremtésben, hiszen azt mondhatjuk, hogy végsősoron, mint ahogyan a Márta szokta mondani, hogy minden Egy. Minden az Isten jelenlétét jelzi és fogalmazza meg. Ezt nagyon jól összefoglaltuk és ez azt is jelzi számomra, hogy valóban nagyon nagyot léptünk előre a teremtés területén. Azt hiszem, ez még így ebben a világban nem lett így megfogalmazva, de nem X vagy y miatt, hanem azért, mert az angyalok fontosnak találták, hogy elérkezzünk odáig, hogy ezt tisztázzuk.

Márta: Amikor a teremtésről beszélünk, akkor a Teremtőről beszélünk és ez juttatta eszembe azt, hogy a teremtés minden vonatkozását oda-vissza átjárja az Isten szeretete.

János: Köszönöm, hogy ezt elmondtad. Visszatérve a Timi által elmondottakra és arra, hogy Máriával így tudunk foglalkozni, azt pontosan a Timi és a Detti kérdése szülte meg, amit pontosan úgy fogalmaztatok meg, hogy Máriával kapcsolatban nincs minden rendben. Ennek a szükségét szülte meg Máriával kapcsolatban bennem az, hogy mélyedjünk el újra ebben a kérdésben. Nem először vagyunk ezen a területen, mint tanulók, hanem többszöri nekifutással most itt tartunk. Ildikó van-e valami mondanivalód?

Ildikó: Nem kifejezetten ide vonatkozik, de egyszer voltam egy kiránduláson és ott egy imádságos társaság volt és ott mondta valaki, hogy meg fogjátok látni, hogy néhány év múlva Máriát istennek fogják nevezni. Ez jutott eszembe. Nyilván nem erről van szó, de milyen csodálatos dolog, hogy ezt én így megtudtam jegyezni és most tudom alkalmazni. Lám-lám az ember tanulás nélkül nem tud valósághoz jutni.

János: Ebben a *Mária anyagban* az ötödik oldal tetején van néhány sor, amit felolvasok nektek.

Valahogy úgy néz ki, mintha az Atya szellemi kiáradása, a teremtett szűz anyagban foganna meg, hogy az a mindenség ruháját öltse fel. Így a Szellem, mint kiáradó (ATYA), az Ádám vétkétől még nem átkozott SZŰZ anyag, mint befogadó (MÁRIA) által valósul meg a VILÁG.

János: Ezzel a mondattal kezdem annak a tanulását, hogy: **Teremtés és anyag**, mert valahol ez a néhány sor, ami elindítja ennek a tartalmát, ennek a vizsgálatát.

Kata: Amíg szétosztod az anyagot elmondom, hogy otthon ezt a pár sort olvasva, földi vonatkozásban úgy fogalmaztam meg, hogy a szeretetnek tárgya kell, hogy legyen. Nyilván az Isten világára nem jó szó ez a megfogalmazás, de ha valaki nehezen tud erre a tartalomra ráláttni, akkor ebből ki tud indulni.

János: Így is meg lehet fogalmazni. Most, hogy mindenki előtt ott van a *Teremtés és anyag* című írás, ahogyan szoktuk, elkezdjük felolvasni, megállunk, beszélünk róla, hogy miről is van szó. A kérdés az volt, amit az Ildikó tett föl, hogy: "De mi az anyag?" Megvallom hirtelenjében nem tudtam volna válaszolni, ha válaszolni kellett volna. Nem is csodálom, mert arra semmiképp nem gondoltam, mint ami végül is kibomlott és kiderült. Szükséges az, hogy tudjuk azt, hogy miről beszélünk. Ha Máriát azonosítjuk a *szűz anyaggal*, akkor nem árt, ha tudjuk azt, hogy miben azonosítjuk a teremtés vonatkozásában. Ehhez egy kicsit körbe kell járni magát a teremtést is, mindannak a szellemi tartalomnak a birtokában, amit eddig megfogalmaztunk.

Teremtés és anyag

A teremtés:

Az angyalok tanításában jelentős mértékben fordul elő a Teremtő, teremtett, teremtés, teremtmény, teremt, kifejezése, amely lényegileg egy teremtő (*az Atya*), és egy teremtett (*a Fiu*) -20.b. *Gittával*, világ meglétével tanítja az ember által megélhető mindenséget.

János: Köszönöm elég, itt megállunk egy pillanatra. Bár később meglesz fogalmazva, hogy a teremtés alatt mit ért a római katolikus egyház. Mi magunk hogyan fogalmaztuk meg korábban a teremtést, a teremtés mikéntjét, tartalmát? Miképp definiáltuk?

Márti: A teremtés az Atya kiáradása.

János: Így is megfogalmazhatjuk. A katolikus egyház mit mond a teremtésről?

Ildikó: Semmiből teremtett.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Semmiből teremtette. Ez miért nem állja meg a helyét nálunk?

Márti: Mert semmi nem létezik.

János: Miért?

Ivett: Az a fogalom, hogy semmi, nem létezik, mivel a semmi mindig egy viszonyítási alap az ember számára. Nyilvánvaló valaminek a hiányát tudja megfogalmazni, de ezt csak az anyagvilágban lehet elmondani. Isten a létezés. A létezésben nincs olyan, hogy nem létezés.

János: Tehát azt fogalmazzuk meg és úgy is mutatkozik be az Isten az Ó-szövetségben, hogy: *Vagyok, aki vagyok!* Ezt mi úgy fogalmazzuk meg, *Ő az, Aki VAN.* A VAN-ban nincs olyan, hogy semmi, mert minden van. Érdekes volt és ezt nem, mint negatív tartalmat fogalmazom meg, hogy kaptam egy könyvet. Ismeretes számotokra, hogy én is bajlódom a lábammal. Vannak öngyógyító módszerek és én nem zárkózom el előle. Nekem nagyon jó példa volt Feri bácsi ebben a vonatkozásban, mivelhogy négy éven keresztül csuklott, ő azt mondta mindent elfogad, mindent megcsinál, amit mondanak. Tehát nem tartózkodott, nem tiltakozott semmiféle dolog mellett. Ha fényt akartak adni neki, ha erőt akartak adni neki, ő vállalta. Az más kérdés, hogy nem oldotta meg a problémáját, de nem zárkózott el. Én is kaptam egy könyvet, amely ugyancsak az öngyógyítás területén fogalmaz meg tartalmakat. Az verte ki a biztosítékot, amikor a semmi területéről kezdett el beszélni az illető. Valami keresztény ember volt, nagyon jószándékú, inkább filozófikus alkat, aki ezen az alapon fogalmazta meg. De a semmi területéről szeretném csak megfogalmazni, hogy mennyire vonzó az embereknek. Akár a fizikában, tehát a természettudományokban is létezik a semmi fogalma. Mi pontosan tudjuk egy másik oldalról megvilágítva, hogy ez a saját farkába harapó kígyó vagy fából vaskarika, mert a VAN-ban olyan, hogy semmi, az csak egy emberi fikció, kitalálás. Az elme játéka, így is meg lehetne fogalmazni.

Ivett: A teremtett a hiányt látja.

János: *A teremtett szeretetre vágyik. A Teremtő szeret. (8.b.G.42.o.)* Egy kis kitérő után itt az lenne az első kérdésünk a teremtés vonatkozásában, hogy az angyalok vajon a teremtést mivel azonosíthatják? Azt még nem mondtuk el egész pontosan, hogy a teremtés a mi megfogalmazásunkban egészen pontosan, úgy hangzott el, hogy: az Istenben lévő minden lehetőség létbe fordulása. Tehát már megszűnik, mint lehetőség és valósággá válik. A valósággá válásban van szerepe

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Máriának. A megélhető valóságba fordulás micsoda? Ahhoz, hogy ez megélhető valóság legyen, tudattal rendelkező lények kellenek. Tehát így kapcsolódnak ezek össze, hogy az Istenben lévő lehetőség létbefordulása. Ez azért érdekes, mert azt mondja az angyal, hogy Lilinek is van kezdete. Ez így is van, mert mint Lili nem örökké létezett. De az ő forrása, mint lehetőség, ami az Istenben örökké létezett, akiből a Lili aztán kialakult, az Istenben öröktől fogva volt és van. Ez így érthető?

Igen.

János: Tehát azt, hogy ma annak éljük meg magunkat, akik vagyunk, az már egy kifejlett változata annak, ami valamikor elindult. Amit elindított az Isten. A teremtés vonatkozásában mi ezt gondoljuk. Ennek ellenére az angyal folyamatosan beszél teremtőről, teremtésről, teremtetről, anélkül, hogy pontosan megmondaná, hogy mire gondol. Vajon miért?

Kata: Először is arra gondolok, hogy a teremtés egy folyamat.

János: Azért beszél erről a teremtésben?

Kata: Nem, ha nem, mert az nem egy lezárt dolog. Új teremtésről beszél.

János: Nem az új teremtésről van szó. Arról van szó, hogy miért beszél a teremtésről, miért teremtésnek mondja, amikor ti magatok mondtátok, hogy kiáradás. Vajon miért így fogalmaz az angyal?

A. Kati: Szerintem a mondanivalójához ez elég volt. Nem jutottak el odáig, hogy ezt ki kelljen fejteni.

János: Nagyon jó.

Timi: Nekem pont az jutott eszembe, hogy most, amikor Máriáról beszéltünk akkor jött az föl, hogy a kiáradáshoz szükség volt a befogadásra is és úgy tud a teremtés megvalósulni. Tehát nemcsak kiáradás van.

János: Nem ez a kérdés. A kérdés az, hogy az angyal miért használja a teremtés szót. A teremtett, a teremtmény, a teremtő, a teremtés, miért ezeket a szavakat használja? Az, amit az A. Kati mondott, az egyfajta válasznak tűnik, mert szerintem azt válaszolta, mintha azt kérdeztük volna meg, hogy Jézus miért nem beszélt mindezekről. Miért nem beszélt arról, amiről tanít. Nyilván azért, mert nem értették volna meg. Akkor bölcs a tanítás, ha úgy talál befogadókra, hogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

számba veszi azt, hogy milyen mértékben képesek befogadni az Ő tanítását. Számtalanszor felvetődött az, amikor Jézus tanítja azt, hogy sok mindenről beszélhetnék még nektek, de nem bírnátok elhordozni. Előjön az, hogy a földrengésről sem tanított, pedig taníthatott volna. Meg mindenféle, amit el tudtok képzelni. De közben messze nem erről volt szó.

Ivett: Az ember olyan mértékig bele van ragadva az anyagvilágba és annyira az anyaggal azonosítja magát, hogy Jézusnak a szellemisséggel kapcsolatos tanításaiból nem értettek semmit. Amikor valamit mondott vagy csinált, azzal voltak elfoglalva, hogy a tanítványai betartják-e a törvényeket, megmossák-e a kezüket stb. Tehát ami köszönőviszonyban nincsen Jézussal, az Igével.

A.Kati: Az sem biztos, hogy nem beszélt róla, csak nem maradt meg. Minden szavát nem írták le.

János: Ez valóban így van. Ahhoz, hogy az ember abban a korban a Jehova hitből kilépjen és tovább lépjen az Atya felé, elég volt-e Jézus tanítása?

Kata: Az az új, amit hozott, az elég volt.

János: Megtörtént?

Kata: Igen.

János: Megtörtént?

Kata: Az emberek oldaláról nem, de Jézus oldaláról igen.

János: Elég volt és mégsem tudta az emberiség meglépni még azt sem. Én arra gondolok erre válaszul, hogy miért használja a teremtés, a teremtett, a Teremtő, a teremtmény, a teremt szót, mert nem az angyal használja, hanem a Hanna.

Ivett: Valahogy meg kellett fogalmazni.

János: Nyilván minden teremtéssel kapcsolatos sugalmazás a fogalmazott természetével gondolkodásában, lelkiületében, szellemisségében fordul át egy olyan tartalomra, ami a számára evidens, érthető és természetes, ami ő maga. Ha valaki nem ismer, nem tud mélyebb tartalmakat, akkor arra nem gondolhat. A Hangban ezt úgy mondtuk annak idején, hogy az Isten nem tud tölcserrel senkinek sem olyan új tanítást, olyan új ismereteket a fejébe tölteni, ami nincsen

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

benne. Tehát amit ő képtelen megfogalmazni. Minden teremtéssel kapcsolatos sugalmazás a teremtés szava által nyer valamilyen tartalmat a sugalmazott fordításában. Mehetünk tovább?

Timi: Mi a baj a teremtés szóval?

János: Az, hogy mindenki azt ért alatta, amit akar, mivelhogy nem definiálja.

Timi: Mármint az angyal nem definiálja?

János: Így van. Vajon, ha egy katolikus olvassa a teremtés szót, mit ért alatta?

Timi: Gondolom azt, hogy az Isten megteremtette a világot.

János: Azt, hogy az Isten a semmiből teremtette a világot. Az angyal erről tanít.

Ivett: Nyilván mindenki a saját hitvilágából merít.

János: Ha ezt egy krisnás olvassa, akkor ő mit ért a teremtés szó alatt? A fene tudja. Ha ezt egy ezoterikus ember olvassa stb. és lehetne folytatni, mindenki azt ért alatta, amit éppen akar, mert hiányzik a teljes egyértelműség ebben a kérdésben. Számtalanszor elmondtunk, hogy mi miért tudunk foglalkozni ezen a szinten az angyal tanítással. Miért tudunk ennyire elmélyedni benne.

Kata: Az előbb arra gondoltam, hogy az előzőekben is minden fogalomnak új tartalmat adtunk. Ugyanez van a teremtés vonatkozásában is.

János: Most nem ez a kérdés. Azért tudunk foglalkozni ezzel ebben a mértékben, mert ezt már megalapozta számunkra a Hang tanítása, a Hang befogadása. Először az evangélium tartalmának megismerésével és megítélésével szemben a Hang hozta el először számunkra azt az újat, hogy önállóan és szabadon gondolkodhatsz és teremthetsz kapcsolatot az Istennel. Enélkül a lelkiület nélkül, enélkül a látásmód nélkül mi nem így olvasnánk az angyal könyvet. Tehát megteremtette. Egy keresztény számára ez nincs megteremtve. Kell hozzá úgymond egy előszoba, egy előtanulmány, még akkor is, ha ma már a Hang tanításában több problémát látunk, mint nem, de mégis a lényeg, hogy segített bennünket abban, hogy szabaddá váltunk. Gondoljátok el, a kereszténység és nemcsak ők, hanem majd minden vallással kapcsolatos hivatalos álláspont azt fogalmazza meg és ebbe természetesen a mohamedánok is részt vesznek a koránál, vagy a Védákkal kapcsolatban Indiában, hogy mindent úgy kell

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

elfogadni szó szerint, ahogyan le van írva. Meg kell, hogy mondjam, hogy itt a Gitta által ez az angyal könyv is hordozza ezt.

Timi: Igen, mert már le van írva.

János: Nem, mert a Gitta az elején megfogalmazza, hogy: *az olvasó fogadja el úgy ahogyan van, vagy tegye félre*. Bizony a Gitta által ez ugyanúgy meg van fogalmazva. Ne gondolkozz rajta.

Kata: Csak arra utal, ha ez a számodra nem táplálék vagy nem fogadod el valóságnak, akkor tedd félre.

János: Ugyanaz.

A. Kati: Csak arra utal.

János: Azt mondja, vagy fogadd el úgy ahogy van. Márpedig én nem fogadom el úgy ahogy van. Én azóta gondolkodom rajta, kiegészítem, alakítom, keresem a mögöttes tartalmakat, mert így nem kerek. Azt mondja, vagy tedd le. Megmondja, hogy mit csináljak.

Ivett: Azt is mondja, hogy neked kell hozzátenni a másik felét.

János: A Gitta ezt már nem vette tudomásul. Ugyanazt mondja, amit a Jelenések könyvének a végén, aki egyetlen betűt hozzátesz vagy elvesz, az legyen átkozott.

Kata: Ezt nem mondhatjuk, hogy nem vette tudomásul.

János: Akkor nem írta volna oda, hogy tedd félre.

A Kati: Szerintem se ezt akarja vele mondani, hogy ne gondolkozz rajta.

János: Hanem?

A. Kati: Nem fontos elfogadni, de attól ez még fontos, hogy ő közreadja. Attól, mert nem mindenki tartja valóságosnak.

János: Sajnos nem ez van odaírva, amit mondasz. Lehet, hogy szeretnéd mentegetni ezt a szituációt.

A. Kati: Nekem nem jutott volna az eszembe az, amit te mondasz.

János: Nekem meg eszembe jutott pontosan azért, mert nem fogadok el mindent. Az ember hajlamos arra, mint amit a kereszténység is csinál, hogy Mátét, Lukácsot, Márkot, Jánost a mennyekbe emelje, Istenné tegye. Hát, hogy jövök én ahhoz? Ez a megközelítés. Ugyanez van az angyal könyvben is. Amit nehezen lép meg az ember, hogy szabad legyen. Belülről legyen szabad. Ne gondolja azt, hogy ha valaki leírja azt, hogy Isten, akkor összepisilem magam. Főleg, ha nagybetűvel írja és félkövéren.

Kata: Én azt hiszem János, aki nagyon mély és komoly vallásos gyökereket hordoz, abban fogalmazódnak meg így, hasonló dolgok. Magamról beszélve, aki semmilyen vallási gyökeret nem hordozok, véletlenül se fordulnak meg a fejemben ilyen gondolatok. Ők kiválasztottak, az Isten őket találta a legjobbak arra, hogy ez a tanítás valóságot öltöszön és az egész emberiséghez szóljon. Akkor ezt az ember, ezt mi nem írhatjuk felül azzal, mert a Gitta így, vagy a Gitta úgy.

János: Sajnos nincs igazad.

Kata: Úgy nem írhatjuk felül, hogy a Gittát minősítjük.

János: Nem minősítettük. Nem azt mondtuk, hogy jó vagy rossz.

Kata: Számomra nem csak az a minősítés, hogy jó vagy rossz.

János: Márpedig ez a minősítés. Az, hogy valaki valamit önszántából odaír, amit nem kellene, amit ő sem képes. A FORRÁS FELÉ című anyag két kötete, többnyire azzal foglalkozik, hogy az evangélisták hogyan fordították át Jézus valóságát a saját látásmódjuk alapján. Mit gondoltok, azáltal, hogy Gitta nagybetűvel írja például az angyal könyvben a szöveget, vagy hozzátesz különböző megfogalmazásokat, a legvégén pedig magyarázatokat is fogalmaz meg, ezzel nem befolyásolja-e az alapszöveget? Nem a saját szája íze szerint magyarázza? Vajon azok a kis könyvek, amit te hozol, azok nem erről szólnak?

Kata: Ez lelki kérdés. Sokkal korábban mielőtt ide kerültem volna megfogalmaztam magamnak, hogy azért, mert valaki leírt vagy mond valamit, az nem biztos, hogy úgy van. Nem jelentette számomra, hogy ne nézzek utána, ne gondolkodjak rajta, ragadjak le ott, ha egyszer az megkérdőjeleződött bennem. Akire úgy hat valami, hogy elfogadja, hogy egy vessző sem hiányozhat belőle, akkor az megelégszik azzal. De ez nem azt jelenti, hogy mindenki ott tart és ezzel

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

a tartalommal tudja befogadni. A Gitta megjegyzi, hogy ez a tartalom nem mindenkinél azonos fokon fog értelmet kapni.

János: Kata egy dolgot nem veszel tudomásul, hogy az, aki az Istenről beszél, most az angyalt idézem, minden szaváért felel. De most nem is ez a kérdés, hanem az, hogy óriási felelősség. Ő még nem tudja, mert nem gondol rá. Nem gondol rá a Szatmári, nem gondol rá a Kocsis Imre, nem gondol rá az Albert Schweitzer, a Tolsztoj, hogy mekkora felelősség az Istenről beszélni. Főleg akkor, ha hatni akar.

Ivett: Én azt gondolom, hogy az Isten számtalanszor választ embereket ahhoz, hogy önmagát bemutassa, tanítsa. De soha nincs olyan ember és pontosan azért, mert nincs olyan ember, akit ne lehetne megkérdőjelezni. Nem a választottság a kérdés, ha nem, mert mindegyik ember. Arra emlékszem és ez egy nagyon jó eset volt arra, amikor a Feri bácsi mindig azt mondta, hogy amit leír, nem biztos, hogy így van és nem megkérdőjelezhetetlen. Ha megkérdőjelezted, akkor mondjál jobbat. Tehát ez azt is jelenti, hogy én számomra az a tanulás, hogy mindig van több és mindig van jobb. Önmagáról sem mondta soha azt, hogy én nem vagyok megkérdőjelezhetetlen. Tehát Jézus az egyetlen, aki nem megkérdőjelezhető.

Kata: Éppen ezért nincs problémám vele. Mindenki azzal a tartalommal tudja befogadni, ami a szintje, amire képes.

Ivett: Pontosán ezért gondolom, hogy akár a Gitta, akár a Hanna, vagy bárki, nincs olyan ember, akire nem lehet azt mondani, hogy megkérdőjelezhetetlen és száz százalékig úgy van, ahogyan ő látja és leírja. Ha arra gondolok, hogy mi egy-egy szó jelentésén mennyit lovagolunk és molyolunk, hogy az oda való vagy nem oda való, jó-e, nem jó-e, hogy lehetne frappánsabban megfogalmazni, ez már önmagáért beszél.

Timi: Most, hogy elkezdtünk erről beszélgetni, elővettem azt a könyvet, amit most olvasok, amely egy tudományos szemlélet. YUVAL NOAH HARARI: SAPIENS, Az emberiség rövid története c. könyve. Nagyon ellentétes vélemények vannak róla. Én egészen furcsán olvasom, mert gyakorlatilag mindent át tudok fordítani belőle szellemre. Amit a tudomány szintjén megmagyaráz és néha nagyon elkeserítő eredményekre jut, én azt pillanatok alatt át tudom fordítani, hogy lám, itt az Isten! Amit ő nem lát, én azt látom. Ettől ezt nekem öröm olvasni. Nagyon érdekes. Egyébként ajánlom a könyvet. Épp most olvastam egy részt, amit szeretnék nektek felolvasni, mert úgy látom János, hogy amit te mondtál, hogy ki milyen szöveget csatol az angyal könyvhöz, én azt hiszem, hogy ez pont az, ami

bennünk emberekben a régi látásmód. Tehát ez még a régi fajta közelítésimód. Történetesen amikor az ember rálát valamire és akkor kijelenti, itt az egyetemes végső tudás és nincs tovább. Ugyanezt kijelentették a Biblia lezárásával, hogy ebben minden benne van és a vallásoknak valóban ez volt a lényege, hogy itt van az egyetemes tudás, ehhez hozzátenni-elvenni nem lehet. Viszont az angyal tanítás mindig az újról szól. Tehát maga a tartalom ezt hozza. Mi is nagyrészt ebből tanultuk meg, nyilván kellett hozzá az a nyitás, amit a Hang megadott, hogy hoppá, van itt tovább. És ezen megyünk tovább. Én azt látom, hogy itt kezdjük összekapcsolni a tudományt és a vallást, vagy a szellemet. Ez engem foglalkoztatott, mert van az angyalnak egy olyan mondása, hogy majd erre rá jöttök, hogy ez egy. Azt hiszem, pont most kezdjük összekapcsolni. Felolvasok egy kicsi részt ebből.

„A tudás premodern hagyományai, például az iszlám, a kereszténység, a buddhizmus vagy a konfucianizmus, kijelentették, hogy mindent, amit fontos tudni a világról, már tudunk. A nagy istenek vagy az egy mindenható Isten és az elmúlt korok bölcsei mindent magukba foglaló bölcsességgel bírtak, amelyet írott vagy szóbeli hagyományok formájában örökítettek ránk. Az egyszerű halandó úgy juthat a tudás birtokába, hogy beleássza magát ezekbe az ősi szövegekbe és tradíciókba, és megfelelően értelmezi őket. Elgondolkodhatatlan volt, hogy a Bibliából, a Koránból, vagy a Védákból hiányzik az univerzum egyik legfontosabb titkának a megfejtése - amelyre esetleg mai hús-vér lények fognak rábukkanni.”

Timi: Én azt hiszem, hogy mi pont ezt csináljuk. Amikor azt mondtam, hogy mi ezt csináljuk, akkor ezelőtt a rész előtt volt a következő.

„A modern tudomány azonban három kritikus pontban eltér a tudás minden korábbi tradíciójától. Egyik: Hajlandóság a tudatlanság beismerésére. A modern tudomány erre a latin kijelentésre épül: *ignoramus* – „nem tudunk.” Azt feltételezi, hogy nem tudunk mindent. Sőt, még kritikusan, elfogadja, hogy az, amiről azt hisszük, tudjuk, tévesnek bizonyulhat, ahogy a tudásunk gyarapszik. Egyetlen koncepció, eszme vagy elmélet sem szent és nem sérthetetlen.”

Timi: Mi ezt szoktuk mondani és amikor elolvastam, hoppá! Mi is ezt csináljuk és nem a modern tudomány alapján, hanem egészen más módon. Mindig megkérdőjelezzük, hogy biztos, hogy így volt, biztos, hogy most is érvényes? Biztos, hogy nincs jobb, nincs több? És így tudunk haladni. Szerintem fantasztikus, hogy mondhatjuk elkezdtük összekapcsolni a tudományt és a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

vallást. Bár én a vallás szót nem szeretem, de mondhatjuk azt, hogy a hitet, vagy az Istent.

Kata: Ezért tesszük mindig hozzá, hogy a jelenlegi látásmódunk szerint. Nem zárjuk ki, hogy van jobb.

János: Timi az álláspontodat minden ellentmondás nélkül el tudom fogadni és köszönöm. Ez egy nagyon-nagyon jó magyarázat, válasz és megoldás volt a kérdésekre. Mehetünk tovább.

Mivel a teremtés szava, látásmódunknak megfelelően, nem azonosítható a kereszténység tanításával: „*Isten szabadon teremt, "semmiből (I. Vatikáni zsinat dogmája)*), így az értelemszerűen kapott általunk új tartalmat.

János: Köszönöm. Van-e valakinek ehhez kérdése, hozzászólása?

Márti: Az előbb beszéltünk róla.

János: Ildikó! Az előbb mondottakhoz van-e hozzáfűzni valód?

Ildikó: Lenne, olyan értelemben, hogy állandóan beleütközöm ebbe a problémába, hogy azt tanítja az angyal, ha kérnek tőled, ne fordulj el tőle. Ez olyan dolog, hogy nem lehet tudni, ki miért csinálja. Tehát számomra ez egy nagyon meredek téma. Nem lehet tudni, hogy ki miért kér és visszakapod-e? Nem is ez a kérdés, ha nem, hogy becsapja-e az illetőt vagy nem.

János: Érthető volt a dilemmája az Ildikónak? Ha jól értettem Ildikó, szólj, ha nem így van, hogy az evangéliumokban és az angyal könyvben van olyan, hogy: *aki kér tőled, annak adj.*

Ildikó: Igen.

János: Na, de az egész világ, ahogyan a Hang megfogalmazza, az egész világ kér tőled, hisz az a vevés világa. Akkor mindenkinek adj ennek alapján?

Kata: Erről a Hang is tanít.

János: Most nem az a kérdés, hanem ennek a dilemmának a feloldása.

Timi: De mit adj?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Nyilván pénzt.

Ivett: Nem hiszem, Jézus nem ezt tanítja.

János: Mindent adj.

Ildikó: Az, hogy segítsél.

János: Tánczos Katalin megtette, hajléktalanná vált. Én azt válaszolom erre, hogy mi pontosan ezen munkálkodunk. Azokat a mondatokat, azokat a kifejezéseket, amit ilyen lényegre törően fogalmaznak meg, hogy hogyan tudjuk jól érteni. Úgy jól érteni, ahol a jó azt jelenti, hogy közelebb kerüljünk az Istenhez, vagyis jobban értsük az Istennek ezt a mondatát. Ki tudjuk bontani, hogy alkalmazni tudjuk. Nem ész nélkül, hanem bölcsen és meggondoltam.

Kata: Az jutott eszembe, biztos te is emlékszel rá csak elfelejtetted, hogy az adás lelkületéről, a megbocsájtás lelkületére tanítanak az égiek. Nem az, hogy fűnek fának adj, szórd a vagyonodat. A szeretet, az adás lelkülete épüljön ki benned, hogy tudj különbséget tenni és a formáját is megtalálni annak, mikor, kinek, hol és hogyan adj, vagy van-e helye az adásnak.

János: Meg kell mondjam, én ezt nem látom így a tanításokban, hogy az kimondottan szellemileg lenne megfogalmazva. Az számomra nagyon lakonikusan és egyértelműen a gyakorlatra céloz, főleg, amikor a tettel kapcsolja össze. Jézusnak mi az új neve?

AD.

János: Ez tett, vagy szellemiség? Ha a szellemiség nem valósul meg tettben, akkor az egész semmit nem ér. Akkor hiteltelen maga a tanítás. Tehát a tettet és a szellemiséget nem tudjuk ebben a vonatkozásban elválasztani. Aki egy szellemiségben tanít, akkor az a tetre tanít, mert egyedül te vagy az Isten keze, aki tud tenni ebben a világban. Ha csak beszélsz és nem teszed, akkor hiteltelen maradsz.

Kata: Isten nélkül nem tudsz ilyen minőségű lelkületté érní, amiről én beszélek.

Ildikó: Hidd el, hogy igen.

Kata: Isten nélkül tud olyan lelkületté válni?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Most nem erről beszéltünk Kata. Tett és szellemiség kapcsolatáról beszélünk.

Kata: Ezért mondom, hogy Isten nélkül nem megy.

János: Dehát ez magában hordozza ezt. Azt fogalmazza meg amikor arra szólít fel, hogy adj, akkor a szellemiséget fogalmazza meg, miközben nincs odaírva, hogy szellemiségedben adj. Vagy tanuld meg, hogy adj, vagy légy az adás, vagy mit tudom én mi. De mindez, ha nem valósul meg az adásban, akkor a szellemiség fabatkát nem ér. Viszont még mindig megmarad a kérdés, hogy kinek hogyan és mit?

A. Kati: Az jutott eszembe, hogy az önzetlen önkéntes tett az, ami mozgásnak minősül. Ez nem az, hogy minden kérésre reagálni kellene. Az önzetlen önkéntes tettben benne van az az adás, hogy én már tudom, hogy kinek kell adnom. Ha a kérésre reagálok, akkor csak szolga vagyok.

János: Hát Tánczos Katalin önzetlenül és önkéntesen adott-e?

A. Kati: Nem biztos.

Ildikó: Adott.

János: Ezt azért mondd, mert nem ismered őt.

A. Kati: Ha én ezt úgy fogom fel, azt, amit az angyal mondott, hogy ez a valódi adás, akkor nem.

János: Ez idáig rendben van, de még mindig nincs válasz arra, hogy kinek hogyan és mint.

A. Kati: Ez csak minden helyzet útján lehet.

János: De ez nincs hozzátéve. Ez az Ildikó dilemmája.

A. Kati: Ez minden pillanatban, mindenkinek lehet dilemma. Ez az életnek a minden pillanatban meglévő dilemmája, hogy mikor döntök jól.

Timi: Ez a *jól*, egy nagy kérdés. Én azt hiszem, nem tudunk jól dönteni, mert csak az Isten tud. Csak akkor tudunk adni valójában, ha nem mi akarunk adni, hanem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

tudjuk azt, hogy ilyenkor lehet az Istenhez fordulni és *Belőle* adni. Lényegileg nem tudok. Odaadhatom az egész vagyonomat, de attól még ő is és én is megyek a kukába. Igazából nem tudok jót adni, de amikor ez az Istenből indítva fogalmazódik meg bennem, akkor teljesen mindegy, hogy mi lesz.

János: Ugyanott vagyunk, ahol az előbb.

Ivett: Ez a *mindent adjál*, az jutott eszembe, ha most nekem kellene a másik felét hozzá tennem ehhez a mondathoz, hogy mindent adjál, akkor én mit tennék hozzá. Mi az, ami az én lelkembe megjelenik? Az, hogy mindent, amit *Tőlem* kaptál. Az is eszembe jutott, hogy Jézus mindenkől példát adott, amit az embernek tenni kell. Az adással kapcsolatban *Ő* nem alamizsnálkodott. Mindig oka volt annak, ha tett valamit és ugyanakkor mindig oka volt annak, amikor nem tett valamit meg. Minket a Hang az adással kapcsolatban az okosságra és az óvatosságra tanított. Óvatosság ebben a világban egy alapvető dolog. Arra is tanított, hogy legyen egy olyan benső kapcsolatunk az Istennel, amiben el tudjuk dönteni azt, hogy kinek miben, s hogyan, hogy forduljon Jézushoz. Számtalan döntés esetében mondja a Hang válaszként azt, hogy utólag kérdezel meg *Engem* és nem a döntésed előtt. Szerintem a lelkiismeretre hallgatva tud az ember dönteni.

János: Miről szól az adás, az a kérdés. Én úgy látom, ahogy az előbb elkezdtem, hogy mindaz, ami valamely tanításban meg van fogalmazva, akár tőmondatban is, ha nem bontjuk ki, nem értelmezzük, ha nem beszélünk róla, akkor soha nem fogjuk tudni megérteni sem magát a tanítás lényegét, sem megvalósítani nem tudjuk. Az adás a Hang vonatkozásában is, bár nem teljesen egyértelműen, mert ezek a bővebb tanítások is, mint a 43 kötetnyi Hang tanítás, sokszor önmagának ellentmondó állítást is hordoz. Tehát az adással kapcsolatban legutóbb abban a válaszban tudtunk megnyugodni, amit az angyal is úgy kínál fel, hogy a legtöbbet add, ami nem más, mint önmagad. Legnagyobb félreértése ennek a kijelentésnek az, hogy aki kér tőled annak adj, hogy világi értelmezést kap. A világi értelmezésben eszközöket, tárgyakat, elsősorban pénzt adjál nekem. Ez az adásnak az egyetlen egy területe, amit a világ vár mindenki mástól. Márpedig az Isten világában nincs pénz. Mégis Jézus lesz az adás, aki nem adott senkinek egy fillért sem. Semmit nem adott tárgyi értelemben. Hányszor és hányszor felvetették még a Feri bácsinál, hogy Jézus miért nem gyógyított meg mindenkit, amikor megtehetette volna. Stb. Kérdés kérdést szül meg, mert nem szellemi vonatkozásban jelenik meg, ahogyan te elkezdted firtatni, csak a megvalósítása egy ferde pályára került. Amikor az Isten azt mondja, hogy adj, akkor mire szólít fel? Elsősorban arra, hogy te magadat add oda *NEKI*. Ennél többet nem tudsz

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

adni, de kevesebbet meg nem érdemes. Az Istennek nem tudsz mit adni, ami neki nincs. Egy dolgot tudsz adni, ami nincs, ha te nem vagy az övé, önmagadat. Ebben a vonatkozásban ember és ember közötti minőségben is az önmagad kerül előtérben. Amikor azt mondja, hogy adj, akkor azt mondja, hogy *Engem* adj. Ennél kevesebbet minek, ennél többet meg nem lehet. Az a kérdés, mi az, ami a másik életét megoldja. A világ mit gondol arról, hogy mi oldja meg az ő életét?

A pénz.

János: A vagyon, a pénz oldja meg az életét. Valóban ez oldja meg?

Nem.

János: Nem ez oldja meg az életét. Az istenismeret, az Isten birtoklás oldja meg az életét. Ezt tudom adni. Ahhoz, hogy ide eljussunk, hány és hány évet kellett nekünk közösen tanulnunk, beszélgetnünk. Önmagában véve a tanításban első olvasatra ez nem derül ki. De talán még két-három olvasatra sem.

Kata: Gitta valahol írja, hogy az adás nem tárgyi dologra vonatkozik. Nyilván csak önmagamat tudom adni.

Az adás nem gyümölcs, hanem növekedés.

Előkészület.

Megértem, hogy az „adás” nem konkrét dolog, hanem a növekedés nélkülözhetetlen feltétele. (31.b.Hanna mesterével 206.o.)

János: Az önmagam, az az istenismeretem, amit fel tudok neki kínálni. Ez visszatart attól, hogy az éhesnek adjak egy tányér levest?

Nem.

János: Az a nagyon-nagyon gazdag ember, akinek számtalan milliárdja van és

jótekingodik, nagymértékű jótekonysági akcióban vesz részt, mit könyvel el magáról?

Milyen jó ember vagyok.

János: És mit rontott el ez a világ? Azt tanítja az angyal, hogy a jóságot rontotta el. Ne legyél jó ember, mondja az angyal. Nem az fogja a másik embert kihúzni a slamasztikából, amit ő vár, hanem amit az Isten gondol neki. Az pedig többnyire nem kell, mert nem látja megoldásnak. Nem is láthatja megoldásnak? Miért? Mert csak belülről kifelé. Kívülről befelé lehet csinálni, de nem lesz eredménye. Volt itt egy T. Anikó nevezetű nővérkénk, elég régóta nincs közöttünk és még a Bokor hatására támogatott egy vidéki cigány családot, mert elég tehetős volt a helyzete. Segítette, hogy elférjenek, mert elég kicsi volt a házuk és az ő pénzéből egy szobát mellé építettek a meglévő lakásnak és támogatta őket. Olyan kudarcba fulladt az egész, mint ahogy például az én személyes támogatásom a Robival együtt, számtalan esetben kudarcba fulladt. Egyetlen egy olyan pozitív végeredménye nem volt ezeknek, amelyre azt mondaná az ember, hogy valami történt. Sőt az ellenkezője történt. Megharagudtak, meggyűlöltek, mindennek lehordtak. Miért? Mert nem volt elég. Ildikó az adással kapcsolatban kaptál-e kielégítő választ?

Ildikó: Igen, jó volt erről beszélni.

Márti: Hozzátenném, hogy magam előtt látom Feri bácsit ahogyan mondja, hogy: "Pénzzel senkin, de senkin nem lehet segíteni."

János: Karácsonykor egy alkalommal a Nyugati pályaudvar aluljárójába lement és vitt magával néhány kg almát, hogy szétossza a hajléktalanoknak. A végén fogta a fejét, hogy soha többet.

Ildikó: Karácsonykor vitte az almát?

János: Igen, neki is vitték a testvérek meggondolatlanul a sok-sok ennivalót, amivel a végén nem tudott mit csinálni. Persze nem ezért vitte szétosztani, hanem azért, hogy adjon.

Márti: Amikor a jó embereket említetted, akkor jutott eszembe, hogy Jézus is azt mondta, hogy az az özvegyasszony, aki két garast tett a perselybe, az többet adott, mert a megélhetéséből adta, mint az a gazdag ember, aki adott.

János: Nem lenne jó, ha ebbe most bele mennénk, mert ez így nincs rendben. Az asszony Jahvénak adta azt a pénzt. Jézus pedig az Atyáról tanított. Az Atyának nincs szüksége senki két fillérébe.

Márti: Ez vallási színezet az egész.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez az egyházadó ideológiájának a megalapozása. Menjünk tovább.

Ebben azt fogalmazzuk meg, hogy **a teremtés**: az Istenben örökké meglévő végtelen lehetőségek kiáradása egy értelemmel megtapasztalható valóságba, amelyben az **ÉRTELEM, ÖNMAGA AZ ISTEN**.

János: Mi ebben az érdekes? Az, hogy az Isten árad ki egy olyan valóságba, amely az értelemmel megtapasztalható kell, hogy legyen. De az Értelem is *Ő* maga. Ez így rendben van?

A. Kati: Így magyarázattal együtt igen. Elsőre nem könnyen felfogható.

János: A végtelen lehetőségek kiáradása önmagában véve, ha nincs, aki felfogja, az külső sötétség. Az értelmetlen. Kell hozzá, hogy vevő legyen, aki ezt felfogja.

A. Kati: Igen.

János: És annak értelemmel kell rendelkeznie.

Úgy is mondhatnánk, hogy a SZELLEMEK végtelen sokszínűsége, kiárad a formát és megtapasztalhatóságot adó 'teremtett' **szeplőtlen** anyagba. Abba a tiszta és Istenből való befogadásba (Mária), amelyben a szűz (érintetlen) anyag úgy fog meg a szellem kiáradásában, mint a férfi magja a nő **ÖRÖMTŐL** eltelt anyai méhe befogadásában.

János: Köszönöm. Tehát a SZELLEMEK, nyilván *az Isten végtelen sokszínűsége, kiárad a formát...* A forma mi ebben? A Terv, amit a test ad. és *megtapasztalhatóságot adó 'teremtett' **szeplőtlen** anyagba.* A megtapasztalhatóság az anyagnak az egyik tulajdonsága már. Nem azért, mintha a szellem nem lenne megtapasztalható. Talán még úgy szerencsésebb, hogy egyfajta megtapasztalhatóságot adó anyagba.

Kata: Ahhoz olyan fogadó közeg kell, csak akkor tudja megtapasztalni.

János: Így van. *Ebben az Istenből való befogadásban, amely Máriával azonos, mint befogadó, amelyben az érintetlen, szűz anyag.* Itt az érintetlen jelenti azt, hogy szűz anyag, nem pedig büntelen vagy valami más. Tehát az ember még nem tenyerelt bele. *Úgy fog meg a szellem kiáradásában.* Hasonlat, *mint a férfi magja a nő örömtől eltelt anyai méhe befogadásában.* Kell lenni egy Teremtőnek és egy Befogadónak, egy kiáradónak és egy megfogadásnak.

Kata: Régebben fogalmaztuk úgy meg, hogy az informátor és információ az egy. Itt is arról van szó, hogy minőségben ugyanaz. Önmagával találkozik. Hasonlóan a homeopátia elvében, ahol hasonló a hasonlóval kell találkozzon.

János: Igen. A. Kati te folytasd.

Ebben a vonatkozásban az Isten teremtése olyan ALKOTÁS, amelyben a MINDEN, egy külön is meghatározható test - terv mentén ölti fel a létezés ruháját, amit minden vonatkozásában jár át az ISTEN felfoghatatlan SZERETETE.

János: Az utolsó mondat volt az számomra, ami egy kicsit megdöbbenett és bele kellett mélyedjek. Mindaz, amiről beszélünk, teremtésről és befogadásról, kiáradásról, mindez egy olyan felfoghatatlan szeretetnek, az Isten szeretetnek a része, a megnyilvánulása. Egy olyan szeretetben valósul meg, amit csak a másvilágon tudunk valójában jól felfogni. Itt csak képzeleteink vannak róla, de mindent átjár, mindent áthat, mindennek az okaként jelenik meg és mindennek a végeredményeként is.

Kata: Ez analóg azzal, amikor azt mondja az angyal, hogy: *csak a Szeretet, ami összetart. (55.b.320.o.)*

János: Egészen pontosan. Én kibővíteném azzal, hogy nincsen szeretet Fény nélkül. Viszont ebben a vonatkozásban a Fény maga az Isten. A Szeretet is maga az Isten. De ez nem egy mechanikus alkotás, mint ahogyan az ember valamit alkot. Megalkotja a gőzmozdonyt vagy bármi mást, de nem biztos, hogy benne van az a hallatlan szeretet, amely lelkiületet ad és átöleli ezt az egészet.

Szellemiséget. Van, aki azért csinálja, mert ez a munkája. Hozzá kell tennem, hogy van, aki szereti a munkáját, de ne a munkáját szeresse, hanem az Istent szeresse. Ha az Istent szereti, akkor elsősorban az embert szereti. De ez már csak a mi gondolkodásunk. Olyan szeretetben alkotja meg az Isten, amely önmaga és ha ezt kérdezi valaki és nagyon sokan kérdezték is, hogy miért teremtett meg az Isten, mit válaszoltok rá?

Kata: Különben Ő sem létezne, nem lenne értelme.

János: Nem azért. Nem rossz a válaszod, de nem ez a válasz. Azért, mert szeret.

Ildikó: Ez az.

János: Azért, mert szeret. Ezért megteremt, létrehoz, alkot, kiárad, mert szeret, mert szeret, mert szeret.

Kata: Önmagában minden értelmetlen, azért kell, hogy tárgya legyen a szeretetének.

János: Az Isten nem tárgya önmagának.

Kata: Értem, csak nem tudom jobban fogalmazni, mint ahogy itt a földi viszonylatban mondjuk.

János: Akkor pedig ne fogalmazd meg az Istenre, mert ez így nem igaz. Az ember vonatkozásában igazad van.

Kata: Az *úgy fent, mint lent* vonatkozásában gondolom.

János: Korábban én is így gondolkodtam, én is ezt mondtam, de az Isten nem tárgya önmagának.

Kata: Elfogadom.

Ildikó: Felfoghatatlan SZERETET.

János: Az Isten benned. Most azért nem tudok igent mondani a gondolatodra, mert az Isten benned nem tárgya önmagának.

Kata: Értem. Az egész szellemi önvalómat látja.

János: Nem csak látja, ha nem éli is. Tehát *a teremtés egy ALKOTÁS*, szeretetből létrehozott alkotás, *amelyben a MINDEN, a létezés ruháját ölti fel*. Még felolvassuk a félkövér mondatot, Márton légyszíves.

A teremtett világ szükségszerűen hordozza magán a Teremtő keze nyomát, a Teremtő és teremtett világ egységét, SZERETETÉT és egymással való kapcsolatát.

János: Vagyis az alkotás magán hordozza az alkotó keze nyomát. Vajon ez minden emberre elmondható?

Kata: Így van.

János: Bizony. Nemcsak az Isten vonatkozásában, hanem minden ember vonatkozásában aki bármit létrehoz, bármit alkot, bármit csinál, bármiféle következménnyel jár. A mai nap itt fogjuk befejezni és a jövő héten itt fogjuk folytatni. Van- e valakinek az elhangzott tartalmakhoz gondolata?

Timi: Nekem az jutott eszembe, hogy mindig vissza tudok gondolni a gyerekkoromra, amikor játszottam. Teremtettem magamnak a homokozóban különböző világokat. Ott csináltam vad rezervátumot, várat. Akkor nekem az olyan volt, mintha egy valóság lenne. Nekem azok igazak voltak a gyermeki világomban és tényleg megteremttem. Olyan csodálatos érzés volt és valahol ehhez tudom hasonlítani. Nyilván megérteni nem tudom mi a teremtés, de a magam emberi módján, ha erre visszagondolok, olyan öröm fog el, hogy azt hiszem, leginkább ilyen személyes élményeken keresztül tudjuk egy kicsit valamilyen szinten megtapasztalni, megélni, hogy mit jelenthet ez. Egyáltalán mi a teremtés öröme, szeretete, amiről az angyal beszél. Mindenki egyénileg amikor valamit alkotott, valamit létrehozott, akkor éli ezt meg. Lehet, hogy nagyon szépen kitakarított és a rendnek az örömén keresztül éli ezt meg. Például a mámorról amikor tanultunk, annak is előképe még az is, amikor az ember az alkoholt megissza és attól kerül mámoros állapotba. Tehát fizikai dolog, mert csináltam egy szép dolgot, vagy megalkottam a szép gyermeki világomat magamnak és ezekben egy picit meg tudjuk élni.

Ildikó: Az angyaltól azt tanuljuk, hogy csak az öröme van okunk. Ezt mindig elmondom magamnak, de nem tudom mindig teljesíteni. Elgondolkodom azon, hogy most miért van ez rajtam.

János: A mondanivalóm Timi arra, amit elmondtál, hogy erre a gyermeki Timire vár az Isten a másvilágon. Ezt a Timit várja.

Timi: Ennek is nagyon örülök.

János: Drága Testvérek! A mai napot ezzel berekesszünk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István